

NIEUWSBRIEF

In dit nummer

Nieuws bestuursleden stellen zich voor	1
Column Jaap Klinkers	2
Maaien of niet maaien	2
Toevallig geraakt...	3
Gedicht Welkom	3
Activiteiten stichting Vrienden van Hospice Eesinge e.o.	4
Wist u dat...	4
Ja, ik word lid	4

Nieuwe bestuursleden stellen zich voor

Jaap Schouten

Mijn naam is Jaap Schouten, 67 jaar en met heel veel voldoening en plezier van 1979 tot medio 2015 werkzaam geweest als huisarts in de Meppeler Oosterboer.

Het zal eind 2016 geweest zijn dat Jan Dijkstra mij vroeg of ik er voor voelde bestuurslid van Stichting hospice Eesinge Meppel te worden. Daar had ik niet veel bedenktijd voor nodig. Ik heb altijd veel voldoening gehad van de palliatieve zorg in de huisartsenpraktijk, zeker de laatste 15-20 jaar. We konden toen in de thuissituatie steeds meer doen voor de patiënt, niet in de laatste plaats door de deskundige steun en zorg geleverd door het specialistisch team van de thuiszorg.

Om op bestuurlijke manier weer contact te krijgen met de palliatieve zorg trok mij meteen aan. Om weer op "ons" hospice te komen geeft een soort thuisgevoel; ik was als huisarts altijd zeer onder de indruk van de kwaliteit van de zorg die daar geleverd wordt en de aangename sfeer die er heerst. Ik zal me met plezier inzetten voor het hospice, nu op bestuurlijk niveau, en indien gewenst op de "werkvloer" als het gaat om medische advisering of om overleg met apotheek en huisartsen.

Hennie Melenberg

Mijn naam is Henny Melenberg uit Meppel, sinds een paar maanden bestuurslid van hospice Eesinge.

Jan Dijkstra, de huidige voorzitter van het hospice, benaderde mij een tijd geleden voor deze functie. Vanuit mijn werk als docent

verpleegkunde bij het ROC Drenthe College in Meppel heb ik zeker affiniteit met het hospice en ik draag dit dan ook een warm hart toe. Toch heb ik er even over na moeten denken. Je hebt een drukke baan en ook je gezinsverplichtingen. Maar ik wil wel mijn steentje bijdragen en daarom heb ik ingestemd met het verzoek van Jan.

Ik heb de ontstaansgeschiedenis van het hospice enigszins gevolgd en ben bij de opening een kijkje wezen nemen. Het zag er toen prachtig uit en dat doet het nog steeds, zoals ik laatst kon zien toen Jaap Schouten en ik kennis maakten met de coördinatoren.

Een citaat uit het lesboek 'Zorg voor ouderen en chronisch zieken', dat ik gebruik in mijn lessen over dit onderwerp: *veel mensen willen graag thuis sterven. Dat is om meerdere redenen niet altijd mogelijk. Een hospice stelt zich tot doel om mensen in een "zo huiselijk mogelijke situatie" te laten overlijden.*

Lees verder op pagina 2

Column

Jaap Klinkers

Trieste boel in het hospice?

Helemaal niet. Natuurlijk is het zo dat onze gasten hier in hun laatste levensfase verkeren. Want daarom komen ze naar het hospice en de meesten overlijden er dan ook, een enkeling daargelaten.

Het fijne van een opname in het hospice is, dat je helemaal ontzorgd wordt en je familie en vrienden ook. Geen dagelijkse besloomingen, alles wordt voor je geregeld vooral dankzij al die deskundige handen aan je bed van professionals en betrokken vrijwilligers. En daarom is er tijd en gelegenheid voor andere zaken.

Zo was ik laatst een keer in Eesinge en opeens rolden er vrolijke klanken door de gang. Eerst wat aarzelende akkoorden maar even later klonken er twee opgewekte accordeons. Op een kamer zaten meerdere mensen te genieten van de muziek van twee muzikanten, een hospice-gast en een van zijn bezoekers. Onze gast wilde graag nog eens op zijn accordeon spelen samen met zijn bezoeker en indien de situatie het dan toelaat kan dit gewoon. Je moet zoiets natuurlijk wel afstemmen met de andere gasten maar in dit geval waren er geen bezwaren.

En zo worden wel vaker speciale wensen gehonoreerd. Iemand wilde graag haar paard nog een keer zien. Het dier werd in de tuin van het hospice gezet en zo kon deze mevrouw haar paardje nog lekker een keer aaien. Een ander wilde graag nog een keer in een motorzipspan rondgereden worden. Natuurlijk werd dit geregeld. En weer een ander had als wens om nog eens een keer luxueus uit eten te gaan bij De Librije in Zwolle. Dat kon ook, maar niet op kosten van het hospice. Er zijn grenzen natuurlijk. Dan was er iemand die nog graag een keer in haar oude buurt in Amsterdam wilde kijken met daarna een bezoekje aan Zandvoort. Dit werd geregeld via de Stichting Ambulancewens, die onze gasten wel vaker een leuke dag heeft bezorgd.

En zo zorgt hospice Eesinge samen met anderen regelmatig voor leuke momenten voor haar gasten in hun laatste levensperiode en is het er zeker geen trieste boel!

Maaien of niet maaien: het is een keuze

Hospice Eesinge heeft vrijwilligers voor allerlei werkzaamheden. Het tuinonderhoud hoort daar ook bij. Hier volgt een eigen beschrijving van de tuinmannen van een van de aspecten van dat werk.

Het is mooi werk, het gras- en bermonderhoud bij het Hospice. Maar af en toe ook lastig: moet je alles wel mooi glad willen maaien zodat het grasveld op een strak gazon lijkt? Moet je wel die vrolijke bloemetjes in het gras wegmaaien? Of toch maar wat minder met die herriemachine aan de slag en op die manier een wat natuurlijker grasveld creëren? Tja, wat is belangrijk, een natuurlijk grasveld met bloeiend "onkruid" of toch liever elke week een strak geschoren weide?

Tussen deze twee uitersten proberen we te balanceren: niet alleen tijdens de ritjes op de motormaaier, maar ook als we in de berm met de zeis bezig zijn. Bij een oude boerderij horen naar onze mening (wilde) bloemen, niet alleen zoals nu op de smalle strook langs de weilanden, maar ook in de bermen. Maar wel verzorgd, vanzelfsprekend. Het moet er natuurlijk niet verwilderd uit zien. Op zo'n manier wordt het rondom het Hospice nog mooier en natuurlijker.

Dat wordt ons streven voor het komend jaar. En dan maar hopen dat de gasten niet al te veel last hebben van het lawaai van de motormaaier, al zal dat toch regelmatig nodig blijven. Maar daarna is het extra genieten van de tuin, de entree en de omgeving van boerderij Eesinge. Daar doen we het voor!

*Wim Peeks en Henk Zuidervaart
"De grasmaaiers en bermbeheerders"*

Henk Zuidervaart op de grasmaaier en Wim Peeks met de zeis waarmee het maaien een kunst op zich is!

*vervolg van pagina 1
bestuurslid Hennie Melenberg*

Ik heb gezien dat hospice Eesinge er alles aan doet om dit zo goed mogelijk te realiseren. Bovendien vinden mijn studenten het erg interessant om eigen ervaringen van deskundigen te horen en dat kan ik dan weer gebruiken in mijn lessen. De komende maanden zal duidelijk worden welke bestuurstaken ik ga vervullen.

Ik hoop in ieder geval mee te kunnen denken over de optimalisering van de zorgverlening en over de ontwikkelingen daarin. En misschien is er in de toekomst uitwisseling van kennis mogelijk tussen de coördinatoren, vrijwilligers en het Drenthe College. Ik hoop hierin een actieve rol te kunnen spelen en kijk uit naar een vruchtbare samenwerking met alle betrokkenen.

Toevallig geraakt...

Albi Popken is de drijvende kracht geweest bij de stichting van een hospice in Paramaribo. In de vorige nieuwsbrief hebben we hierover bericht door een artikel uit een Surinaamse krant over te nemen. Hier volgt Albi's persoonlijke verhaal hoe het allemaal zo gekomen is.

Toevallig geraakt...

Soms kom je door een toevallige samenloop van omstandigheden in een bepaalde situatie terecht. En je weet dan nog niet hoe deze 'toevalligheid' je leven voor een hele tijd gaat bepalen.

Mij overkwam dit enkele jaren geleden. Ik werkte als gespecialiseerd verpleegkundige bij Icare in een team dat (met name palliatieve) zorg verleent aan ernstig zieke mensen. Vanwege budgettaire redenen stelde de zorgverzekeraar in 2008 een patiëntenstop in bij Icare. Het gevolg was dat er vakantiedagen en compensatie-uren opgenomen moesten worden om de tijd van de 'stop' te overbruggen.

Tja, en wat ga je dan doen? Vrijwilligerswerk in Afrika bijvoorbeeld? Iets anders?

Suriname

Door een 'toevallig' contact word ik geprikkeld door het enthousiasme van een gepensioneerde arts, die in Suriname de gezondheidszorg verder wil ontwikkelen. Dat spreekt me aan! Ik ga op zoek en vind al snel een Surinaamse zorgorganisatie.

Zorg in Suriname is even wennen. Weinig administratieve werkzaamheden. Zorg direct aan het bed met hulpmiddelen zoals in mijn opleidingstijd, lang geleden. Wat een verschil met Nederland! Matrassen die niet goed in de bedden passen, geen luchtwissel-systemen, rode afwasbare rubberen bedzeilen, wattentrommels... Maar wél veel compassie en echt hart voor de zorg! Op mijn afdeling staat ergens een deur open. 'Toevallig' wordt mijn aandacht getrokken door een stervende man in dat ziekenhuis-

kamertje. Keurig gewassen..., maar alleen..., helemaal alleen... Geen gesprek, geen ondersteuning, geen hand... De verpleging heeft geen idee van wat er verder nog mogelijk is.

Dat kan en moet anders

Dit maakte een diepe indruk op mij. Waarom is in Nederland alles zo goed geregeld en is er van alles beschikbaar voor de ongeneeslijk zieke? En waarom sterft er in het ziekenhuis van Suriname iemand eenzaam en alleen met misschien veel pijn of angsten? Dit moest toch anders kunnen? Dit moest gewoon anders!

En zo is het in 2009 begonnen. Veel zorgmateriaal zoals stomamaterialen, wond- en incontinentieverbanden dat bij ons niet gebruikt wordt, gaat terug naar de apotheek waarna het wordt vernietigd.

Tegenwoordig worden er binnen Icare een heleboel van deze spullen verzameld voor onze Stichting Surizorg. Dit verscheperen we 1 à 2x per jaar naar Suriname als '2e Kans Materialen'. En Icare kan zich zo profileren als 'materiaalbewuste thuiszorgorganisatie'!

Stichting Surizorg

Vaak zag ik de stervende man in dat kamertje nog voor me. En vroeg ik me af waarom de kennis van palliatieve zorg in Suriname nog zo matig was? Waarom was er nog geen hospice?

Het 'waarom' hielp me niet verder en daarom richtten we Stichting Surizorg (dat in 2012 het ANBI keurmerk kreeg) op, om zo met behulp van giften de '2^e Kans Materialen' te verscheperen. Met als ultiem doel ooit een hospice in Suriname te stichten.

We merkten dat de behoefte aan kennis van palliatieve zorg in Suriname steeds groter werd. Het contact tussen ziekenhuizen, thuiszorg en Surizorg werd hierdoor steeds intenser.

Bij 'toeval' hoorden we in 2015 dat Buitenlandse Zaken de mogelijkheid bood om samen met een Surinaamse partner op het gebied van cultuur, zorg of onderwijs subsidie aan te vragen voor een project, om binnen anderhalf jaar een 'droom' te verwezenlijken. We maakten het projectvoorstel 'Versterking van de palliatieve zorg in Suriname', en in juni 2015 konden we beginnen.

Belangrijk doel bereikt

Zo gingen we, samen met de Surinaamse partners, flink aan de slag met het realiseren van onze doelen:

- het zorgen voor meer deskundigheid op het gebied van palliatieve zorg bij verpleegkundigen en verzorgenden door het geven van scholing en training;

- het werven en scholen van vrijwilligers;
- het opzetten van een palliatieve helpdesk;
- het opstarten van een hospice.

Door de goede samenwerking met onze Surinaamse partners en door kennisuitwisseling met o.a. hospice Eesinge en Icare, is Hospice De Horizon in Paramaribo op 16 december 2016 geopend.

De (voorlopige) kroon op ons werk!

Welkom

Welkom
in dit huis
Mag je er vrede
en veiligheid vinden.

Jij
en de mensen
die
Je lief zijn.

Is
je levensweg
op een ander
spoor gebracht.

Werd je zo
onverwacht
kwetsbaar.

Je kracht
hopen we ook
te zien
en te waarderen.

Wie je
ten diepste
bent

Wat je
vanuit je innerlijk zijn
uitstraalt.

Mag het
ook ons aanraken.

Marinus van den Berg

Wist u dat ...

- **Inner Wheel Staphorst-Reestland** van de opbrengst van diverse activiteiten (o.a. Meppeler Dictee, bingoavond) twee prachtige houten tuinbanken heeft laten maken voor het hospice?
- **Inouthout Ruinerwold** de kussens voor deze banken heeft geschonken?
- **Rotary Staphorst-Reestland** activiteiten heeft georganiseerd (de quiz "het slimste bedrijf rondom de Reest" en de Reestland Rally) waarvan de opbrengst aan het hospice is geschonken?
- wij uitgebreid verslag zullen doen van de **Reestland Rally** in de volgende nieuwsbrief?
- bij de Meppel City Run op 17 september een aantal medewerkers van Hospice Eesinge zich heeft laten sponsoren door familie, vrienden en bedrijven ten behoeve van het hospice?
- het 1^e lustrum van het hospice op gepaste wijze gevierd is met vrijwilligers en bestuur?
- het hospice ook regelmatig giften van particulieren en kerkenoenschappen ontvangt?
- wij hier heel blij mee zijn en natuurlijk hiervoor hartelijk willen bedanken?

Colofon

Redactie: info@hospicemeppel.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen, laat dit de redactie dan weten.

Activiteiten Stichting Vrienden Hospice Eesinge Meppel e.o.

Energiebesparing

In de vorige nieuwsbrief maakten we melding van onze plannen om geld in te zamelen voor het plaatsen van zonnepanelen bij het hospice. We hebben dit geprobeerd door een verzoek in te dienen voor een 'Aanjaagsubsidie' bij de gemeente Meppel. Helaas is deze aanvraag afgewezen. Maar we gaan dapper door met het zoeken naar andere mogelijkheden om de energiekosten van het hospice terug te brengen.

Wandeltocht

Wat wel doorging was de wandeltocht op Hemelvaartsdag 25 mei 2017. Het was prachtig wandelweer en voor het maken van de route hadden we hulp gekregen van André en Taco. Die hadden een 'beeldende' speurtocht samengesteld, waarbij letters moesten worden gezocht die uiteindelijk het begrip 'Meppeler Muggen' vormden. De wandeltocht werd wederom gesponsord door Tamek accountants, de Rabobank, Herberg 't Plein en de Meppeler Courant (middels een gratis advertentie). Verder kregen we voor de PR hulp van studenten van het Drenthe College en waren we blij met Geesje de Vries die haar tuin wederom beschikbaar stelde als pleisterplaats.

Toch viel het aantal deelnemers enigszins tegen. Daarom overwogen we om volgend jaar van de wandeltocht een fietsspeurtocht te maken en gaan we dat dan op een ander moment in het jaar doen. Voorzitter Jac Sieben heeft wél de prijswinnaars (mevrouw Coster en haar kinderen uit Staphorst) blij kunnen maken en heeft Geesje de Vries bedankt voor haar gastvrijheid. (zie foto's).

Verder

Verder heeft er binnen het bestuur van de 'Vrienden' een mutatie plaatsgevonden. Hans Geurts is gestopt als penningmeester.

Jac Sieben feliciteert mevrouw Coster

Jac Sieben bedankt Geesje de Vries

We hebben op passende wijze afscheid van hem genomen. Gelukkig is er al een vervanger gevonden. In de volgende nieuwsbrief zal **Leo van der Vegt** (53) zich nader voorstellen.

Op verzoek van de coördinatoren is er een begin gemaakt met de inrichting van de stiltekamer in het hospice. Harry Everts, de maker van de houten donatieboxen, heeft hier op vakkundige wijze de boekenkast uitgebreid naar een ontwerp van Anke Boelens.

We verwachten de verdere inrichting van deze kamer snel te kunnen realiseren.

Ja, ik word Vriend!

U kunt het werk van Hospice Eesinge ondersteunen door vriend te worden van het hospice of u kunt eenmalig een gift overmaken naar bankrekeningnummer NL82RABO 0126 347 093 o.v.v. "Eenmalige donatie".

U kunt zich aanmelden als vriend bij de secretaris van de vrienden:
Liesbeth Hagedoorn.
Mail: vrienden@hospicemeppel.nl
Tel. 06 37 64 71 18

De Stichting Vrienden Hospice Eesinge en Stichting Hospice Eesinge zijn door de Belastingdienst aangemerkt als een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Dit betekent dat u een gift aan deze stichtingen kunt aftrekken van de belasting.

